

dosarul nr.2rac-452/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (Gh. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria municipiului Chișinău,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 (în proces de insolabilitate) cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, s-a casat integral hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a adoptat o hotărâre nouă prin care s-a admis cererea de chemare în judecată de depusă de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni,

c o n s t a t ă :

La 09 martie 2017, BC „Moldindconbank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎMGFL nr. 16 (în proces de insolabilitate) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, în data de 02 decembrie 2014 între BC „Moldindconbank” SA și ÎMGFL nr. 16 a fost încheiat contractul de credit BERD-MoREEFF nr. 144/14, prin care creditorul a deschis linie de credit în sumă de 509 958,16 dolari USD, ceea ce constituia echivalentul a 7 642 998 de lei cu termen final de rambursare la 02 decembrie 2018. Potrivit ordinului de plată din 06 ianuarie 2015, se confirmă că ÎMGFL nr. 16 a primit creditul în sumă de 509958,16 dolari USD.

În scopul garantării executării creditului, a fost încheiat contractul de cesiune a încasărilor mijloacelor bănești nr. 144/14-C din 02 decembrie 2014, prin care creditorul și-a rezervat dreptul de a reține sumele restante din conturile bancare ale debitorului.

La fel, în data de 02 decembrie 2014, a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 144/14-F, prin care Primăria mun. Chișinău a garantat executarea deplină a

obligățiilor ce reies din contractul de credit nr. 144/14 din 02 decembrie 2014, încheiat între BC „Moldindconbank” SA și ÎMGFL nr. 16.

Astfel, a menționat că până în momentul înaintării prezentei acțiuni în instanța de judecată, debitorul nu și-a onorat integral obligațiile contractuale față de creditor și conform calculului, în data de 15 septembrie 2016, datoria formulată constituia suma de 48 655,46 de dolari USD.

Totodată reclamanta a notat că, conform hotărârii din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a constatat insolvabilitatea debitorului și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 16. Iar, la 11 noiembrie 2016 BC „Moldindconbank” SA a depus cerere de validare a creanței în sumă totală de 48655,46 de dolari USD, creanța băncii fiind validată integral.

Conform pct. 2.1.5 din contractul de fidejusiune nr. 144/14-F, fidejusalul își asumă obligația de a achita creditorului suma scadentă, neachitată de debitor, în termen de trei zile din data primirii înștiințării scrise a creditorului despre aceasta. Plățile respective vor fi efectuate în lei moldovenești, conform cursului comercial al băncii stabilit pentru un dolar USD la data efectuării plății.

Urmare a neonorării obligațiilor contractuale, asumate în baza contractului de credit nr. 144/14 din 02 decembrie 2014, BC „Moldindconbank” SA a expediat în adresa fidejusalului (Primăria mun. Chișinău), notificarea nr. 14-2-322/6479 din 23 decembrie 2016, prin care a comunicat despre existența datoriei și posibilitatea de a o achita benevol în termen de șapte zile. Însă, fidejusalul Primăria mun. Chișinău, nu a satisfăcut revendicările prezentate în cererea prealabilă.

Astfel, a solicitat reclamanta admiterea integrală a acțiunii cu încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul BC „Moldindconbank” SA, a datoriei în sumă de 48 655,46 de dolari USD și a taxei de stat în mărime de 29 164,08 lei.

Prin hotărârea din 15 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, corectată prin încheierea din 16 ianuarie 2018, cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank” SA împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎMGFL nr. 16 (în proces de insolvabilitate), cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de BC „Moldindconbank” SA, s-a casat integral hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank” SA.

S-a încasat din contul Primăriei municipiului Chișinău în beneficiul BC „Moldindconbank” SA datoria ce reiese din contractul de credit nr. 144/14 și contractului de fidejusiune nr. 144/14 - F din 02 decembrie 2014 în mărime de 48 655, 46 de dolari SUA, sau echivalentul în lei MDL la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată în mărime de 47478, 97 de lei, cu titlu de taxă de stat.

La 13 iulie 2018, Primăria municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului declarat, recurenta a menționat că intimata nu dispune de dreptul de a se adresa față de ÎMGFL nr. 16 (în proces de insolvabilitate) cu privire la încasarea datoriei, deoarece a fost emisă deja o hotărâre judecătorească, prin care creanța a fost inclusă și acceptată, iar încasarea datoriei din contul recurentei (aceiași sumă debitorială de 48 655, 46 de dolari USA) ar constitui o îmbogățire fără justă

cauză.

Cu referire la art. 530, 531, 533, 534, 1146, 1161, 1169 1236, 1239, 1240 din Codul civil, art. 46, 140, 141 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, a opinat Primăria mun. Chișinău că validarea creanței debitorului în procedura de insolvență anulează dreptul de regres al fidejutorului față de debitorul principal.

Totodată, a menționat că potrivit art. 1169 din Codul civil, fidejusiunea încetează și atunci când din cauza creditorului nu mai poate avea loc subrogarea fidejutorului în drepturile creditorului față de debitor. Fidejutorul, în acest caz, este eliberat în măsura prejudiciului suferit, or, la momentul depunerii de către intimată a cererii de validare a creanței, în calitate de creditor, a privat în mod conștient fidejutorul Primăria mun. Chișinău de posibilitatea oferită prin lege de a înainta acțiunea de regres față de debitorul principal ÎMGFL 16.

Prin referința depusă la 05 noiembrie 2018, BC „Moldindconbank” SA a menționat că recursul înaintat de Primăria mun. Chișinău este neîntemeiat, considerent din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces în data de 20 iunie 2018 (f.d. 161). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 13 iulie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria municipiului Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 (în proces de insolabilitate) cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan